

дигих хоругва-та на станъ-тъ на Ефремо-
вы-тъ сынове, споредъ пълкове-тъ имъ, и
надъ пълкъ-тъ му бѣше Елисама Аміу-
23 довый сынъ. И надъ пълкъ-тъ на племе-
то на Манасисевы-тъ сынове бѣше Гамалі-
24 иль Федасуровый сынъ: И надъ пълкъ-
тъ на племе-то на Веніаминовы-тъ сыно-
25 ве бѣше Авидантъ Гедеониевый сынъ. По-
слѣ ^жея дигих хоругва-та на станъ-тъ на
Дановы-тъ сынове, постѣдни отъ всички-
26 тъ станове споредъ пълкове-тъ имъ, и надъ
пълкъ-тъ му бѣше Ахіезъръ Амисадаевый
27 сынъ. И надъ пълкъ-тъ на племе-то на
Асиоровы-тъ сынове бѣше Фагеиль Охра-
28 новый сынъ. И надъ пълкъ-тъ на племе-то
на Нефоалимовы-тъ сынове бѣше Ахирей
Енановий сынъ. Така ставаше пѣтуваніе-
29 то на Израилевы-тъ сынове, споредъ пъл-
кове-тъ имъ, когато ся дигахъ.

И рече Моисей на Оваза, ^иРагуиловый-
тъ сынъ Мадіамецъ-тъ, тестъ-тъ Моисе-
овъ: Ный отивамъ на това място за кое-
то рече Господъ: ^иЩе ви го дамъ: дой-
ди наедно съ нась и ^ище ти сторимъ до-
бро: защото ^иГосподъ е говорилъ добро
30 за Израиля. И рече му: Не ща да дой-
даж, но ще иджа въ земїжъ-тъ си, и въ
31 родъ-тъ си. И ^иMoisey рече: Не и остав-
32 вай, моліж, понеже ты знаешъ дѣлъ трѣба-
да располагами станъ въ пустынѣ-тъ, и
33 ще бѫдешъ ^иоко за нась. И ако дойдешь
съ нась, ^идоброто което ще направи Гос-
34 подъ намъ, исто-то добро и ный ще на-
правимъ тебѣ.

И отидож ^иотъ горжъ-тъ Господнѣхъ
три дни пѣть: и ковчегъ-тъ на завѣта
Господенъ ^ипредидаше прѣдъ тѣхъ три
35 дни пѣть, за да търси упокотелно мѣ-
сто за тѣхъ. И ^иоблаќъ-тъ Господенъ бѣ-
ше надъ тѣхъ дена, когато трѣгнувахж
отъ станъ-тъ.

И когато ся дигаше ковчегъ-тъ на пѣть,
Моисей говоряше: ^иСтани, Господи, и да
се распредиши врагове-тѣ ти, и да об-
36 гатъ отъ лице-то ти онѣзи които тя не-
навиждатъ. А когато ся спираше, той
казуваше: Върни ся, Господи, при тмы-
тѣ на Израилевы-тѣ тысячи.

ГЛАВА 11.

И ^ироптаяхж людие-тѣ злѣ въ уши-тѣ
на Господа: и Господъ чу, и ^ипламиж
гнѣвъ-тъ му: и ^изапали ся между тѣхъ

^и Гл. 2; 25, 31. Иис. Нав. 6; 9.
^и Гл. 2; 34.
^и Иех. 2; 18.
^и Быт. 12; 7.
^и Смд. 1; 16. 4; 11.
^и Быт. 32; 12. Иех. 3; 8; 6;
7, 8.
^и Иов. 29; 15.
^и Смд. 1; 16.
^и Иех. 3; 1.
^и Втор. 1; 33. Иис. Нав. 3; 3.
4, 6. Исаи. 132; 8. Иер. 31;

2. Иес. 20; 6.
^и Иех. 13; 21. Неем. 9; 12, 19.
^и Исаи. 68; 1, 2. 132; 8.
^и Втор. 9; 22.
^и Исаи. 78; 21.
^и Лев. 10; 2. Гл. 16; 35. 4 Цар.
1; 12. Исаи. 106; 18.
^и Иак. 5; 16.
^и Западение.
^и Их. 12; 38.

огнь отъ Господа, и испояде край-тъ на
2 станъ-тъ. И извыхахж людие-тѣ къмъ Мо-
исея: и ^иМоисей ся помоли Господу, и
3 прѣстанъ огнь-тъ. И нарече ся име-то на
онова място ^иТавера: защото ся запали
между тѣхъ огнь отъ Господа.

И ^имножество-то другоземци, които бѣ-
хх между тѣхъ, показа силно желание:
още и Израилевы-тѣ сынове плакахж пакъ,
и рекохж: ^иКой ще ни даде месо да
5 ядемъ? ^иНый помнитъ рыбж-тъ, којкто
ядѣхъмъ въ Египетъ даромъ, и красави-
6 ци-тѣ, и дьни-тѣ, и прасъ-тѣ, и черве-
7 ний-тѣ и чесновий-тѣ лукъ: А ^исега ду-
ша-та ни е изсъхнла: нѣма въ очи-тѣ
8 ни нищо освѣнъ манижъ-тъ. А ^иманна-та
9 бѣ като кориандрово сѣме, и видѣ-тѣ ѹ
како вделлонъ. И людие-тѣ ходяха на
около и ^ижъ събрахж, и меляхж ^ижъ въ
мелницы, или ^ижъ чукахж въ кутлы, и ва-
рияхж ^ижъ въ гърнета, и правяхж потрѣб-
ници отъ неижъ: ^ии вкусъ-тѣ и бѣше като
9 вкусъ на прѣженици отъ елей. И ^икога-
то падаше роса-та въ станъ-тъ ноща, па-
даше на неижъ манна-та.

И чу Моисей людие-тѣ че плачаждъ по
родове-тѣ си, всякой на вратата на ша-
търъ-тъ си: и ^ираспали ся силно гнѣвъ-тъ
Господенъ, и станъж мжично на Моисея.

И рече Моисей Господу: ^иЗашо си осѣр-
биль рабъ-тъ си? и защо не намѣрихъ
благодать прѣдъ тебе, та си турилъ върхъ^и
мене товаръ-тъ на всички тѣзи людие?

12 Азъ ли значихъ всички тѣзи людие? или
ты съмъ азъ родилъ, та ми говориши:
^иНоси гы въ пазухъ-тъ си, ^икакто носи
доилица-та доимо-то дѣте, до земїжъ-тъ,
за којкто си ся ^иклѣль на отцы-тѣ имъ?

13 Отъ дѣ у мене месо да дамъ на всички
тѣзи людие? защото ми ся оплакувать и
14 казувать: Дай ни месо да ядемъ. ^иАзъ
съмъ не могъ да носи съмъ всички тѣзи лю-
15 дие, защото сж много тежки за мене. И
ако правишъ ты така съ мене, то ^иумръти
мене сега, моліж, ако съмъ намѣрилъ bla-
годать прѣдъ тебе, ^иза да не гледамъ
злочастие-то си.

16 Тогазъ рече Господъ Моисеко: Събери
ми ^иседмдесетъ мжжие отъ Израилевы-тѣ
старѣйшины, които познаваш че сж ста-
рѣйшины на людие-тѣ, и ^инадзорителите
тѣхъ: и доведи гы въ скинїжъ-тъ на съ-
брание-то, за да застанхъ тамъ съ тебе.

17 И азъ ще ^ислѣзж, и ще говорижъ тамъ съ

^и Исаи. 78; 18. 106; 14. 1 Кор.
10; 6.
^и Иех. 16; 3.
^и Иех. 16; 3.
^и Иех. 16; 31.
^и Быт. 2; 12.
^и Иех. 16; 31.
^и Иех. 16; 13; 14.
^и Иак. 78; 21.
^и Втор. 1; 12.
^и Исаи. 40; 11.
^и Исаи. 49; 23. 1 Сои. 2; 7.

р Быт. 26; 3. 50; 24. Иех.
13; 5.
^и Мат. 15; 33. Марк. 8; 4.
^и Иех. 18; 18.
^и Виж. 3 Цар. 19; 4. Иона.
4; 3.
^и Соф. 3; 15.
^и Виж. Иех. 24; 1, 9.
^и Втор. 16; 18.
^и Ст. 25. Быт. 11; 5. 18; 21.
Иех. 19; 20.